

मभिषिञ्चामि किमर्थं बलाय सामर्थ्याय श्रियै सर्वसमृद्धौ यशसे कीर्त्यै ॥३॥

कोऽसि कतमोऽसि कस्मै वा कायं वा । सुश्लोकं सुमङ्गलं सत्यराजन् ॥४॥

का° [११.४.११.] यजमानमालभते कोऽसीति । अधर्युयजमानं स्पृशति ॥ प्रा-
जापत्या गायत्री उल्लिग्गर्भा षट्सप्तैकादशोल्लिग्गर्भेति वचनात् । हे यजमान त्वं
कः प्रजापतिः असि अत्यन्तं कः कतमः श्रेष्ठः प्रजापतिरसि प्रजापतयो बहवः त-
त्रोत्तमोऽसि । कस्मै प्रजापतिपदप्राप्तये त्वामहमभिषिक्तवानिति शेषः काय प्रजा-
पतिभावाय चाभिषिक्तवान् ॥ का° [११.४.२०.] सुश्लोकेत्यालब्धो ह्वयति । अध-
र्युणा स्पृष्टो यजमानः सुश्लोकादिसंज्ञान्नरानाह्वयति ॥ हे सुश्लोक एहीति शेषः
शोभनः श्लोकः कीर्तिर्यस्य । शोभनं मङ्गलमुदयो यस्य स सुमङ्गलः हे सुमङ्गल
त्वमेहि । हे सत्यराजन् एहि सत्योऽविनाशी राजा प्रभुर्यस्य सः ॥४॥

शिरो मे श्रीयशो मुखं विषिः केशाश्च श्मश्रूणि ।

राजा मे प्राणोऽमृतं स म्राट् चक्षुरिविराट् श्रोत्रम् ॥५॥

का° [११.४.२१.] अङ्गानि चालभते यथालिङ्गं शिरो मऽइति प्रतिमन्त्रम् ।
यजमानो यथालिङ्गमङ्गान्यालभते ॥ इन्द्रशरीरावयवदेवताकं पञ्चर्चं तत्र तृतीया
गायत्री अत्या व्यवसाना महापङ्क्तिः तिस्रोऽनुष्टुभः । अभिषिक्तो यजमान इन्द्र-
रूप आत्मानं सर्वात्मकं पश्यन्नाह । मे मम शिरः श्रीः शोभास्तु वर्तते वा मे
मुखं यशोऽस्तु केशाः श्मश्रूणि मुखलोमानि च विषिर्दीप्तिरस्तु । राजा दीप्यमा-
नो मे मम प्राणो मुखवायुरमृतमस्तु । चक्षुरिन्द्रियं स म्राट् अस्तु सम्यक् राजते
स म्राट् । श्रोत्रमिन्द्रियं विराट् विविधं राजमानमस्तु ॥५॥

जिह्वा मे भद्रं वाक्महो मनो मन्युः स्वराड्भामः ।

मोदाः प्रमोदा अङ्गुलीरङ्गानि मित्रं मे सहः ॥६॥

मे जिह्वा रसनेन्द्रियं भद्रं कल्याणरूपमस्तु । वाक् वागिन्द्रियं महः मह्यते
पूज्यते महः पूज्यमानास्तु महतेरसुन्प्रत्ययः । मनो मन्युः क्रोधरूपमस्तु क्रोधफलं
ददातु । भामः क्रोधः स्वराट् स्वनैव राजमानोऽस्तु न तु कुतश्चित्प्रतिहन्यतामि-